

ка топчица. Споредъ естественика *Валисз*, тѣлото на тази жаба достига 10 с. м дължина, ципата на краката ѝ, напълно разпънати, достига 18 квадратни сантиметри. Тази ципа помага на жабата да хвърчи много лесно отъ единъ клонъ на другъ, когато лови насѣкоми да се храни.

И нѣкои млѣкопитающа имать способностъ да хвъркатъ. Тѣй наречениятъ *хамелтонъ*, който се катери като котка по върховетъ на дърветата, и отъ тамъ се хвърля въ въздуха, може да прѣхвърква стотини метри прѣзъ долини и рѣки.

Човѣкъ, като гледа такива животни, кога се носятъ изъ въздуха, ще помисли че наистина тѣ хвърчатъ както птицитъ.

Б О Б Ъ Р Ъ.

(Гледай цвѣтната картина).

Истинскиятъ бобъръ живѣе само покрай брѣговетъ на рѣкитъ. Той не обича солената морска вода. Обикновено се срѣща около отдалеченитъ рѣки на *Сѣверна Америка*.

Дължината на тѣлото му достига до единъ метъръ безъ опашката, която е широка, сплесната къмъ срѣдата, обла въ краищата и покрита съ люспесто вещество, вмѣсто косми.

Тѣлото му е покрито съ два вида косми: отгорѣ се виждатъ тъмно-желти и груби, а подъ тѣхъ има желтеникави и меки, като пухъ косъмчета. На нѣкои бобри косъмътъ е черъ, на други бѣлъ. Между прѣститъ на краката си бобърътъ има ципа, както паткитъ. Тя му помага